

[Tholstrup.]

komme igennem over for alle de prisstigninger på varer og ydelser, så ville vi se en helt anden form for inflation end den, vi kender nu. I det private erhvervsliv er det nødvendigt hver eneste gang at finde udveje for at producere billigere for derigennem at imødegå den voldsomme prisstigning udefra. Det må man efter min mening også gøre inden for statsinstitutioner; man må følge samme princip, prøve på at betjene folk på den bedste og billigste måde. Men det kan ikke alene gøres billigere, det kan også gøres bedre, for nu har vi ganske vist hørt, at der foretages undersøgelser, når der er tale om mistanke, når ansøgeren ikke er den pågældende politimand bekendt, men i det store og hele er disse undersøgelser vist begrænset til at kigge i denne protokol, og den ligger jo på paskontoret, så det kan ikke være nogen stor historie.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede minister, om han ikke kunne få gjort det lidt nemmere for de mennesker, der søger pas, at passene f. eks. kan udstedes med det samme. Jeg er klar over, at der er flertal for denne nye rejseskat, og at den vil blive gennemført, når kun de to små partier går imod; men det skulle jo ikke hindre ministeren i at gøre det lettere for befolkningen, således at de mennesker, der skal have pas i fremtiden, i hvert fald kan glæde sig over den service, at de kan få passet med det samme. Så får de dog lidt for pengene; ellers får de ikke andet end skat, og det er som bekendt noget, man skal af med.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg havde naturligvis ikke ventet, at de bemærkninger, jeg fremsatte om omkostningerne ved udstedelse af pas, for det ærede medlem hr. Alfred Jensen skulle være nogen tilstrækkelig reel begrundelse til, at det ærede medlem og hans gruppe ville stemme for forslaget. Jeg vil dog sige, at de oplysninger, der foreligger for mig, i hvert fald

gør det klart, selv om en eksakt opgørelse ikke er mulig, at omkostningerne ved udstedelse af pas i dag er større end indtægterne.

Det ærede medlem vendte igen tilbage til den betragtning, at det at have et pas burde være en borgerret. Jeg kunne måske gøre den bemærkning, at det undrede mig lidt, at netop det ærede medlem gør sig til talsmand for, at de, der ikke har råd til at rejse til udlandet, gennem deres skatter skal være med til at betale omkostningerne for dem, der har råd til at rejse til udlandet. Det synes jeg er bagvendt, når henses til det ærede medlems sociale synspunkter i øvrigt.

Det ærede medlem henviste i sin tale til særbestemmelser for søfolk i den gældende paslov. Denne bestemmelse er en undtagelsesbestemmelse, som ikke sigter på et helt erhverv.

Til det ærede medlem hr. Tholstrup vil jeg blot sige, at det naturligvis — og det ventede jeg — var ganske spildt med den forklaring, jeg gav det ærede medlem. Jeg mener bestemt ikke under hensyn til den redegørelse, jeg gav, at det er muligt at simplificere pasudstedelsen. Jeg tror ej heller, det ærede medlem har ret i, at det er så ligetil at gøre det billigere. Forhøjelsen i 1951 af pasgebyret var motiveret med, at en beregning havde vist — og da holdt man sig inden for snævre rammer — at omkostningerne var større end pasgebyret, og dengang motiveredes forhøjelsen fra 3 til 5 kr. dermed. Denne motivering gælder også i denne omgang, og jeg synes, det ærede medlem var lidt voldsom, når han i denne forbindelse talte om rakkertjeneste.

Alfred Jensen: Det fremgik klart af de oplysninger, vi fik, at det ikke er nødvendigt at opkræve den tikroneseddel, der nu ønskes, selv om man skulle tage hele begrundelsen for gode varer og erkende, at det koster lidt mere end en femkroneseddel at udstede passet — hvad jeg nu ikke tror er rigtigt. Så vidt jeg kan se, er de 10 kr.